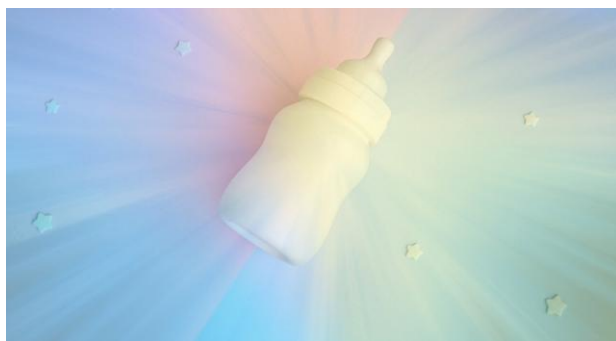

Power to the kolfbeat

29 mei 2025 - [Janneke Bosman](#)

Janneke Bosman is personal coach in geaardheid en coming-out, daarnaast begeleidt zij in thema's zoals carrière en burn-out, liefde & relatie, en eetproblematiek. Zij schreef eerder het boek [Van Boulimia naar Coming-Out](#). Meer informatie: www.jannekebosman.nl

Janneke deelt met ons het wel en wee van haar roze gezin. Samen met haar vriendin en hun twee kinderen maakt ze van alles mee, ook op het gebied van gay.

Hoe werkt dat nu, zo'n roze gezin? Da's inmiddels toch eigenlijk gewoon hetzelfde als ieder ander gezin? Want tegenwoordig is een 'normaal' gezin eerder uitzondering dan regel, met alle vormen van ouderschap en samenwonen die we nu kennen. Natuurlijk is een roze gezin ook helemaal hetzelfde! En ergens juist ook weer helemaal niet. Want als je erin duikt, dan zie je tal van situaties die toch nét even helemaal anders zijn...

Als je een kleintje hebt en je geeft borstvoeding, dan gaat er werkelijk een wereld voor je open: de wereld van de kolfruimtes. Iets waar ik het bestaan eerder niet van wist en waar ik niet over nadacht.

Meestal is de kolfruimte thuis, bij ons in de woonkamer. Uiteraard met de gordijnen dicht en de deur op slot, want in onze gezellige buurt komt er vaak genoeg iemand onverwachts binnenwandelen.

Als we in de *mood* zijn, maken we er met ons gezin een feestmomentje van. Dan is de beat van de muziek het kolfgeluid, lekker constant en een soort van housemuziek. Onze dochter en mijn vriendin, met ons zoontje in haar armen, gaan dan los terwijl ik mee dans met een arm in de lucht, terwijl mijn andere hand de kolf op z'n plek houdt. Whoop whoop, dansend op de kolfbeat.

Het kolven en het flesje hebben we dit keer zo vroeg mogelijk geïntroduceerd. Bij ons eerste kindje waren we te laat begonnen met oefenen, met als gevolg dat ze de fles weigerde. Mijn vriendin kwam dan, samen met de kleine, met de auto naar de plek waar ik dan was, zodat ik in de pauze ons dochttertje borstvoeding kon geven. Doordat we dit keer vroeg zijn begonnen met de fles, heeft ons mannetje het meteen onder de knie.

Terug naar de kolfruimtes. Ik heb al een scala aan verschillende kolfruimtes gezien. De laatste spande wel de kroon. Dat was namelijk een EHBO-kamer en een kolfruimte in één. Hartstikke gezellig. Zo kun je tijdens het kolven lekker kletsen met de EHBO-patiënt. Niet dus. Je zit allebei niet op elkaars aanwezigheid te wachten. De vrouw die er zat voor medische hulp voelde zich zwaar ziek en wilde alleen maar rust. Kwam ik daar met mijn kanonskogels binnenvallen, want ik moest er kolven. En ik doe dat niet graag in het bijzijn van een vreemde, want tsja, het is toch best wel privé.

Het andere uiterste heb ik mogen ervaren bij het theater. Geweldig was dat. We kregen de koninklijke ontvangstruimte in de pauze van de show. Geniaal. Een enorm grote woonkamer, met prachtige sofa's en een eigen keuken en bar. Zo komen we de pauze wel door natuurlijk, in plaats van in de lange wachtrijen bij de gewone bar.

Ik heb het helaas ook wel eens in een wc-hokje moeten doen. Als er geen aangewezen kolfruimte is, dan moet het dus maar daar. Het was helemaal gênant en toen ik zelf was vergeten de wc-deur op slot te doen, en de dame die binnen kwam vallen gegeneerd en zich verontschuldigend de deur weer heel snel dichtdeed.

Maar ik maak het me soms ook wel wat gemakkelijker, dan kolf ik wat langer, een voor een, gewoon midden in het café, als ik daar achter mijn laptop aan het werk ben. Hoe dan? hoor ik je denken. Uiteraard met een wijde trui en een hele hoop behendigheid, en zo hebben de andere cafégangers het niet eens in de gaten.

Dat is dus de geheime wereld van het kolven. Maak je borst maar nat, mocht het ooit zo ver zijn voor je. Persoonlijk doe ik het 't liefst lekker thuis op de kolfbeat.

